

Canvi de rol

El fort vent condiciona un duel en què el Llagostera mostra molta més ambició que el Las Palmas · El punt serveix per sortir del descens i reforça un equip més segur de si mateix

ROBERT GÜELL | PALAMÓS

Ala sortida de l'estadi Palamós - Costa Brava, hom es trobava dos contenidors caiguts a la calçada de l'avinguda Catalunya. Eren víctimes del fort vent que hi va haver al llarg de la jornada d'ahir a Palamós. Els futbolistes del Llagostera i del Las Palmas, més els 1.471 valents aficionats, en poden donar fe. A l'hora de la veritat, sobre la gespa i amb la pilota agafant els efectes que li semblaven més ?ino?portuns, qui va fer-se fort va ser el Llagostera. El conjunt blaugrana va tenir molta més ambició que un líder com el Las Palmas per fer-se amb els tres punts. Els canvis d'Oriol Alsina van ser ofensius, l'última ocasió va ser per als locals i la lluita mostrada al terreny de joc va ser molt més intensa per part del conjunt local. El Llagostera de la primera jornada de la segona volta ja no és aquell equip que va sortir marejat en el debut a Segona A, en un estadi canari on 13.000 seguidors van gaudir del talent d'Araujo.

El davanter argentí va tenir poc protagonisme en l'enfrontament d'ahir. Jugar a l'Empordà ja ho té, això. La tramuntana és un element climatològic contra el qual, a l'hora de jugar a futbol, poca cosa es pot fer. La lluita i la col·locació és més important que la qualitat. René es desesperava quan havia d'executar un servei de banda que amb prou feines superava els 30 metres. A l'altra banda de camp, Casto havia de vigilar que la pilota no es desplaçés abans d'impactar-la. Preveure l'efecte de l'esfèrica quan aquesta estava a l'aire era una tasca d'allò més complicada. Tot plegat feia difícil elaborar un joc vistós, però el Llagostera en va saber treure profit. Amb l'experiència de la setmana passada contra el Valladolid, el conjunt blaugrana va comprovar de primera mà com el Las Palmas tampoc se sentia gens còmode. I això que, a la primera meitat, els canaris van jugar amb el vent a favor. L'estat de la gespa de Palamós tampoc afavoreix la combinació per sota i a davanters com Araujo o el debutant Ortuño no els arribaven bones pilotes.

L'acció més perillosa que va haver de salvar René va ser un xut de falta que va enverinar-se. El tret llunyà de Jonathan Viera va arribar quan només s'havien jugat sis minuts, però l'ofensiva visitant va passar a ser testimonial. Tot i tenir el vent en contra en els primers 45 minuts, el Llagostera no va oblidar-se de buscar la porteria de Casto. La va trobar en una clara acció d'oportunitat de Querol, que va aprofitar un mal refús de David Garcia per entrar sol al vèrtex dret de l'àrea. El seu bon intent de vaselina va ser rebutjat pel porter visitant.

El primers 45 minuts havien sigut d'anada i tornada. Cap equip havia aconseguit dominar per sobre l'altre i tampoc hi havia hagut excessives ocasions de perill. Pitu, consolidat al doble pivot amb Tito, no acabava de trobar l'última assistència que tant buscaven Querol i Sergio León. Les sensacions no eren negatives per a un

Llagostera que, amb l'empat, sortia de les posicions de descens. Paco Herrera estava preocupat perquè el seu equip no oferia sensació de perill i no trobava la tecla per superar a domicili el Llagostera.

El tècnic català, que estiuja a Palamós, va optar per moure fitxa al descans i establir el sistema 5-3-2 que tan bé li va funcionar al Girona, el darrer equip que va sortir amb els tres punts de la Costa Brava. El sacrificat va ser Ortuño, deixant entrar al terreny de joc al defensa Christian, que formava una tripleta de centrals al costat de David Garcia i Marcelo. David Simon i Dani Castellano actuaven com a carrilers i, en atac, l'argentí Araujo gaudia de més espai, però sense ser capaç d'enviar cap pilota entre els tres pals.

El canvi de sistema va ofegar l'atac local en el primer quart d'hora del segon temps. La resposta blaugrana va estar basada en la lluita i la capacitat de sacrifici envers la qualitat dels rivals. Oriol Alsina, des de la banqueta, també va moure fitxa. Arturo va entrar en el lloc d'un Juanjo que segueix sense veure porteria mentre que Querol continuava protagonitzant una exhibició de lluita i entrega des de la banda dreta. Sergio León també s'havia fet un fart de córrer però, sense èxit a l'hora de trobar l'esfèrica, va haver de deixar el seu lloc a un retornat Imaz. Des de la banqueta blaugrana tampoc es va esperar a l'hora de fer el tercer canvi ofensiu. Perea s'ubicava a la banda dreta el lloc d'un Ríos Reina que ahir no va poder brillar tant com el diumenge anterior contra el Valladolid. Ja dins els cinc minuts de temps afegit, el Las Palmas seguia sense buscar el gol i el Llagostera es mostrava segur en defensa i motivat en atac. Fins al punt que l'última ocasió clara va ser per a Masó, que va fer un bon xut llunyà per finalitzar una jugada en què Perea s'havia adormit dins l'àrea.

Paco Herrera va donar per bo el repartiment de punts mentre que, a Lluís Carrillo, l'empat li va semblar poca cosa. D'això se'n diu ambició i canvi de rol.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2015/01/26/canvi-rol/707394.html?utm_source=rss